

10-74738695
ovog palog jutra

I
Saletjet će nas snažne gipke zvijeri
sručit će se na nas blistav težak oganj
čudesan svijet otvorit će u noć svoju strast
od njegovog će sjaja pitome koprive gubiti dah
i vrištavo zelenjeti crvenjeti
udove i ugrize mijenjati
za oluja poslušnim će poljem stenjati kosači
i dopast će rana obijesna zatočena zvijer
po usijanom stijenju molitve će čiste
zvoniti ko suze
iz istog vrela izbit će krv
i detinjast rasanjen dan

II
O kako ume da trune i reč i plamen
i zloslutna oluja
u mesu rascvijetalom bijelom umu
kad moćni napuštaju mjesta najzrelija
svijete im se brižne zjene
sujetlost svijeta tajanstvena i cijela
novih zvijeri gusto obzorje
putuje groblje kroz kamenje i travu
i ne ranjava ranom zreloom
nego ranom tajnom stida budućih

10-74738951
●
Molitva naša s molitvom bogova se bori
dok se noću bijelim krilom oko hrama
glasaju leptiri
ptica protiv neba riba protiv mora
i tijelo protiv svijeta živi

10-74793479
●
Dragane moj čniji od umora
tako je tiha ova noć
i ja tijelo tvoje polažem na prag pustinja
dragane moj
nije to nježnost to je tuga
što ti lice dira smrtnim tajnama
ne pada veće nego nas šuma polako prikiva
ne mijenja tle boju
nego se smjenjuju saviježđja

Sonja MANOJLOVIĆ

10-74793991
●
u svakom novom saznanju
prati nas poneka
naša smrt

okrenuti u sebe
zaboravljamo prostor
koji nas dijeli
na tijelo i svejetlost

okrenuti svakom budućem padu
srasli sa sobom
do krajnje granice
smrti
ne odlazimo
ne žurimo
a ipak nas više
nema
možda zato
što su nam dostajali
grobovi
koje nosimo u sebi

10-74794247
●
kad se spremaš na konačni
skok
netko te već očekuje
na drugoj strani
razmak te smanjuje
do ničega
i dok misliš o
pobjedi
već si prošli let

a zid i dalje ostaje
netaknut
neosvojiv
iako su ga i njegovi najvjerniji
čuvari
odavno napustili

Ljerkica MIFKA

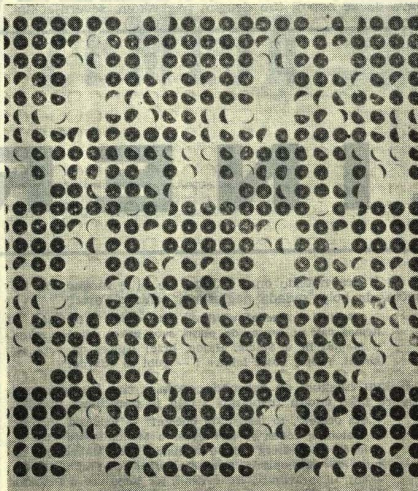
10-74832135
vreme

Noćas nikako pesmu da dopesim
Između mene i njega
Brest nikako da doraste
A jutros sam htio da bude veliki
Slomljena grana nikako da zaraste
A jutros sam htio da ga pomilujem
Luda noć nikako da se razdani

10-74833907
razbijanje vrtloga

I sanjah noćas jedan san
U snu se guraju vode
Čovek s teretom na glavi
Vrtlozi nekuda jure
Kad taj san prođe
Koraknuću preko grada
Koraknuću neka se čuje.

Milorad MILENKOVIĆ

10-74832391
ovog proleća

IZVODIM SVOJA ČULA
U ŠETNJU
ČULO LJUBAVI
SE IZDVAJA
I UKOPANO OSTAJE
POD PRVIM DRVETOM

10-74834183
moj momak se vraća iz lova

Moj momak se vraća iz lova
On je lovio divljač
I barske ptice noćas
Od jutra ga čekam
Čeo dan ga čekam
Sve do noći
Stojim na bulevaru
Dok žene ulaze u cvećarnice
I izlaze ulepšane cvećem
Moj momak se vraća iz lova
On za sobom krdo ranjenih
Jelena vuče
On nosi mrtve ptice na prsima
Kao ordenje
On dolazi sa šumom na telu
Punom divljih zveri
On korača bulevarom
On prolazi pored mene
On prolazi
Moj momak
Me ne prepoznaje
On se vraća
Mrtav
Iz lova

Vera BLAGOJEVIĆ

10-74832677
pesma o pisačkoj mašini

To more taj otkos to polje to drvo nemoguće
U srcu leta na kraju sveta ni iz čega svet stvara
To A slovo čudno to B slovo smelo to C to D...
To A što u vodi što u vazduhu spava
To slovo mag među vokalima
To A što najlepše reči vaskrsava
To slovo što zaspale svetove buđi
To A što zmiju oponaša
To slovo što u polju što u voću može da zarudi
To A što ume da bude zlatna kiša ambar
A A d n o v a l a m p a j a z a v a c š t a p
To B bor u mojoj sobi bor na mom dlanu brdo južno
Pred kojim se neizmerna otkrivaju leta to B
Bizon bratu mom brat to B što barutom sluti rat
To C crna kisa sintagma koja poturauje pesmu
To C čuvik jedan zarđao već u mom sećanju
Kao ekser (pusto tursko) kao granata rasprlja
To C čisti jasni zvuk zvuk biljni
Lepota kao dukat iskovana kao dukat ojesenjen
To D durbin moj noćni durbin moj svemoćni
Kojim merim daljine i visine kojim se merim
To Đ dinduve noći sa mojim sluhom srasle
Uko savolsko oko gladno Đenova usnula
Svetlost pretočena u jedni stih
To E labud beli pao kraj mene s eolske strane sveta
To F što u Frigiji kamenu devojku spasava
To G slovo nad slovima to G što govori
To H harambaša u mojoj pesmi vitež što na konju odjaha
To I što na ivici plamena korisnu hranu pronade
To J jao gladi moje
To K što kutak nekakav topli traži da svoju pesmu napiše
To L što lipom zamirisu u Zaječaru lipom u Gnjilanu
To Lj Ljubljano što zablista ulicom prema mojim
[pesmama gradenom
Ulicom dužom za jedan vetar ulicom širom za jednu pticu
Ulicom višom za jednu zvezdu
To M čije su mogućnosti veće od mene čije su mogućnosti
[nemoguće
To M što ume mrav što ume mrak da bude to M
Mogao je neko da mi piše mogao je neko da se javi
Mogao je neko na vrata da zakuca mogao je neko da
[zavoni
Mogla je baš ona da bane
Moglo je žito mogli gušteri mogle bulke mogle vrane
Mogle su u ovu pesmu sve četiri strane sveta da zabodu
[žalac leta
To N nikada nikada nikada na svetu ovom
Neću umeti da kažem ono sunce u Hercegovom
To Nj putniče to Nj namerniče
To O što prozor otvara
To P što plamti od ljubavi od ptice koja dolazi iz one zone
Na desnoj strani mašine sprema da uništi sve ptice
To R ruka moja što snagu svoju prevazilazi
To S što pojede sve što rekoš
To S šta ćemo sutra šta sutra šta prekosutra
To T kao to što u grlu mi zastaje
Kao reči što nisu stigle da uđu u ovu pesmu
To U što uglove sanja uglove u kojima čamim dodirujući
[tamu
Dodirujući vazduh u kojem nečije ruke pretiču moje
To V vrać u meni vrag u meni vrc razbijen
To Z krv moja zapaljena zagrcnuo sam se
Požurih svet da kažem požurih da kažem muvu
To Z što kao žir sa hrasta u travu pade to Z
To more taj otkos to polje to drvo nemoguće
U srcu leta na kraju sveta ni iz čega svet stvara
To A slovo čudno to B slovo smelo to C to D...

Rade TOMIĆ

10-74832503
tajna poruka

Sa one strane jave zaklane naše glave
Smeju se stvarima koje su naivno ostale
I pustile da ih naše pesme dave
Koje kao da su iz kosmosa pale
Sa one strane jave zaklane naše glave

Plaću kao da su jedino one zaklane
Plać im uzalud jer sve to već odavno znamo
Oči: kao kad nenadno crna vatra plane
A utrobe na koje ni u snu ne računamo
Plaću kao da su jedino one zaklane

Tela su mrtva krv se lije kroz polja
U kojima smo jednom davno sreli sve ove reči
Kod onih čudnih polja sad spava naša volja
I njen bunovni smeh kroz naše podsvesti ječi
Tela su mrtva krv se lije kroz polja

Radimir PUTNIK